

Rapporteren aan het VN Comité van de Rechten van het Kind

In 1989 werd het Verdrag van de Rechten van het Kind aangenomen bij de Verenigde Naties. Alle landen die dit verdrag hebben aangenomen moeten eens in de vijf jaar verslag uit brengen over de situatie van kinderen en jongeren en de werking van het Verdrag in dat land. Dit doen ze bij het VN Comité van de Rechten van het Kind in Genève. Hierin zitten 18 'kinderrechtenexperts' uit de hele wereld.

Tijdens zo'n rapportage sessie, die wel een hele dag duurt, ondervraagt het VN Comité de delegatie van dat land. Er zijn altijd twee Comité leden die zich extra hebben verdiept in het land dat komt rapporteren. Deze Comitéleden stellen dan ook de meeste vragen.

Een paar weken later verschijnt dan een rapport van het Comité met daarin aanbevelingen over wat dat land kan doen om het VN Verdrag van de Rechten van het Kind nog beter uit te voeren.

In januari 2004 was Nederland aan de beurt om te rapporteren. Daarom had de Nederlandse regering al in 2002 een rapport geschreven over de werking van het VN Comité van de Rechten van het Kind in Nederland en dat naar het Comité in Genève gestuurd.

Natuurlijk zal een regering niet zo snel erg kritisch zijn over haar eigen beleid. Daarom kregen ook de Nederlandse NGO's (Niet Gouvernementele Organisaties; bv. Defence for Children, Save the Children etc.) die samenwerken binnen het Kinderrechtencollectief, de gelegenheid om een rapport te schrijven en dat met Comité te bespreken. Dit rapport heet 'Opgroeien in de lage landen: Kinderrechten in Nederland'. Daarnaast is er ook nog een jongerenrapport verschenen met daarin interviews met verschillende kinderen en de resultaten van een grote enquête over kinderrechten.

Oktober 2003: Het Comité spreekt met de NGO delegatie en de jongerendelegatie

Op 7 oktober werden deze twee rapporten bij het Comité besproken. Daar was een NGO delegatie bij én een jongerendelegatie (zie foto hieronder) Daarnaast was er een kleine delegatie uit Aruba aangezien Aruba en Nederland steeds tegelijkertijd bij het Comité rapporteren.

De jongerendelegatie bij Palais Wilson, het gebouw waar het VN Comité van de Rechten van het Kind gevestigd is.

V.l.n.r: Marvin Waalboer (jeugdraad), Renée Zandvliet (Jongerenvertegenwoordiger VN Kindertop 2002), Souleymane (Soul) Fode Coumbassa (landelijke AMA-raad), Duco Hoogland (Nationale Jeugd raad). Willemijn Aerds (jongerenvertegenwoordiger naar de VN Kindertop 2002), Majorie Kaandorp (Defence for Children)

Niet op de foto: Tirtsah Kerpel (SAMAH)

De jongeren delegatie bestond dus uit een aantal verschillende jongeren. Willemijn en ik waren in 2002 jongerenvertegenwoordigers in de Nederlandse regeringsdelegatie op de VN Kindertop, een grote conferentie over kinderrechten in New York waar het document 'A World Fit For Children' is aangenomen met daarin afspraken over hoe de situatie voor jongeren en kinderen wereldwijd verbeterd kan worden.

Marvin was betrokken bij een aantal bijeenkomsten over kinderrechten en zit in de jeugd raad van een tehuis voor jongeren die om wat voor reden dan ook niet meer thuis kunnen wonen. Hij weet dus als geen ander wat voor problemen daar spelen én wat daar aan gedaan kan worden.

Soul zit in de landelijke AMA raad die zich bezig houdt met de problemen van Alleenstaande Minderjarige Asielzoekers (AMA's). Misschien heb je bijvoorbeeld wel gehoord van het strenge beleid op de AMA campussen?

Duco was actief bij de Rotterdamse Jeugd raad en nu bij de Nationale Jeugd raad en is een expert op het gebied van jeugdparticipatie.

Soul en ik mochten allebei een speech houden tijdens de zitting van het Comité. Soul's speech ging over de problemen die AMA's tegenkomen: het strenge regime op de AMA campussen. Een van de belangrijkste boodschappen van zijn speech was dat

er in plaats van óver AMA's, meer mét AMA's gepraat moet worden en dat zij zelf betrokken moeten worden bij het oplossen van de problemen. Mijn speech ging vooral over jeugdparticipatie. Jongeren moeten niet zomaar eens af en toe betrokken worden bij jeugdbeleid, maar het moet meer georganiseerd worden. Daarnaast ging het over de situatie van jongeren in tehuizen. Ook hield Stan Meuwese een speech namens het Kinderrechtencollectief.

Na de speeches kregen we in vrij korte tijd zo'n 35 vragen op ons afgevuurd. Na een korte pauze hadden we nog een kleine twee uur om die allemaal te beantwoorden:

Tijdens de zitting

Erg leuk was dat wij (de jongerendeleгатie) na de officiële zitting nog een afspraak hadden om met de Comitéleden door te praten. Dit ging er een stuk minder officieel aan toe. Het Comité was erg geïnteresseerd en stelde opnieuw een hoop vragen, deze keer vooral over onze eigen ervaringen.

De bespreking van de jongerendelegatie met het Comité

Januari 2004: De zitting van het Comité met de regeringsdelegatie

Nadat het Comité dan in oktober was ingelicht door de NGO's en de jongeren, was het op 19 januari tijd voor de officiële zitting van het Comité met de Nederlandse regeringsdelegatie. De Nederlandse delegatie bestond uit zo'n 20 ambtenaren werkzaam bij de verschillende ministeries. Zo waren er mensen van het Ministerie van OCW (Onderwijs, Cultuur en Wetenschap), het Ministerie van Justitie, het Ministerie van Sociale Zaken, het Ministerie van Buitenlandse Zaken etc. Het hoofd van de delegatie was mevrouw Ross- Van Dorp, Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport.

Daarnaast was er ook weer een NGO delegatie en een jongerendelegatie. Willemijn en Soul konden deze keer helaas niet mee, maar gelukkig werd de delegatie versterkt door Marie Ange Ukwigize, namens de AMA-raad.

Tijdens deze zitting mochten deze delegaties niets zeggen, maar natuurlijk hadden we in de pauzes wel de mogelijkheid om de Comitéleden aan te spreken en bijvoorbeeld te benadrukken dat ze toch echt die ene belangrijke vraag moesten stellen over een probleem dat we in oktober al naar voren hadden gebracht.

De opzet van de dag was ongeveer hetzelfde als in oktober met als grote verschil dat er nu veel meer tijd was. Hadden we in oktober alleen een 'ochtendsessie', nu duurde de zitting een hele dag. Na de speeches (van de Staats Secretaris natuurlijk en van de leider van de regeringsdelegatie van Aruba), stelde het Comité opnieuw een groot aantal vragen over allerlei uiteenlopende onderwerpen.

Zo stelden ze vragen over bijvoorbeeld discriminatie van vluchtelingen kinderen en in het bijzonder AMA.s, over de bezuinigingen, over geweld op scholen, over vrouwenbesnijdenis en over kindermishandelingen. Bovendien stelde het Comité een aantal kritische vragen over waarom er nog steeds geen Kinderombudsman is in Nederland.

Eind januari verscheen het Rapport van het Comité. Het rapport bestaat uit een verslag van de discussie en uit een reeks aanbevelingen. Het VN Comité uit zich vooral kritisch over het asielbeleid waarbinnen de rechten van kinderen worden geschonden. Een ander belangrijk punt uit het Rapport is het jeugd strafrecht.

De jongerendeleгатie v.l.n.r: Duco, Marie Ange, Renée en Marvin

Meer info?

SAMAH (Stichting Alleenstaande Minderjarige Asielzoekers Humanitas):
www.samah.nl

Nationale Jeugdraad: www.jeugdraad.nl

VN-Kindertop: www.unicef.org/specialsession (Engelstalige website)

Defence for Children: www.defenceforchildren.nl

VN Comité van de Rechten van het Kind: <http://www.unhchr.ch/html/menu2/6/crc/>
(Engelstalige website)

Renée Zandvliet